

Concert pascal la Sala Radio

(Grigore Constantinescu – 11 aprilie 2015)

Suficient să ne amintim partitura solistică din muzica lui John Corigliano la filmul „Vioara roșie” sau concertistica pentru vioară a lui Serghei Prokofiev, interpretate în perioada ascensiunii sale către maturitatea interpretativă de azi. L-am ascultat, aseară, pe muzicianul care a obținut, de două ori, premiul ce îi acordă dreptul de a cânta pe celebrul instrument Stradivarius Elder Voicu, abordând o creație a compozitorului american contemporan Philipp Glass, autor al Concertului pentru vioară nr.2, „The American Four Seasons”, dedicat violonistului Robert McDuffie.

Compus în 2009, Concertul este o replică recentă a seriei tematice inițiate de Vivaldi și continuată narativ de „Anotimpurile din Buenos Aires”, semnate de compozitorul argentinian Astor Piazzola.

Programul conceput de dirijorul Alexandru Ganea pentru acest concert din Săptămâna Patimilor a mai cuprins o primă audiție a ilustrei creatoare Felicia Donceanu, „La piatra de hotar”, baladă pentru narator și orchestră de coarde, operă componistică dedicată eroilor care s-au jertfit în lupta pentru apărarea neamului nostru. În Prefața de concert a lucrării, marele actor Mircea Albulescu a lecturat textul acestei balade, semnat de compozitoare.

De asemenea, Orchestra Națională Radio, sub conducerea dirijorului Alexandru Ganea, a oferit celor care, ascultând muzică, gândesc la finalul săptămânii ce precede Sărbătoarea Sfințelor Paști, prilejul întâlnirii cu o capodoperă a senectuții marelui clasic vienez, Joseph Haydn, „Ultimele șapte cuvinte ale Mântuitorului pe cruce”. Dacă este adevărat că această compoziție este un echivalent sonor al picturilor și sculpturilor din bisericile Europei catolice, este la fel de adevărat că Haydn privește dincolo de sfera sensibilă, dincolo de perspectiva vizibilului. Deși reușește să arate cu emoție rănila celui Răstignit, Haydn nu pictează o frescă a Pătimirii. Prin forța cuvintelor, nespuse și totuși auzite, contemplant misterul inefabil al iubirii și îl traduce în sunet – Iubire, Simfonie de lumină, Armonie între cer și pământ, Cântare a întregii creații.

Nu întâmplător, Haydn începe ultimul episod, „Cutremurul”, în do minor și îl încheie în tonalitate majoră, remarcând astfel legătura strânsă cu textul evanghelic. Capodopera haydniană este un document artistic unic, inspirat de paginile Noului Testament.